

Václav Havel – Audience

O autorovi:

- Narodil se do rodiny významného stavitele
- Během protektorátu Čechy a Morava vznikly pochyby o tom, zda jeho otec nekolaboroval
- Po roce 1948 nemůže V.H. jako syn velkoobchodníka studovat na VŠ
- Proto pracuje jako chemický laborant
- Na počátku 60. let začíná pracovat jako jevištní technik divadla ABC
- Od roku 1961 pracuje jako dramaturg v divadle Na Zábradlí
- 1964 se oženil s Olgou Šplíchalovou
- 1967 vystoupil v oficiálním projevu proti politicky angažované literatuře stává se tak důležitou osobností Pražského jara srpen 1968
- Po roce 1968 se stává zakázaným autorem, okraj společnosti
- Musí odejít z pivovaru – manuální práce (válel sudy v pivovare)
- Zakládá nakladatelství Expedice
- Jeden z tvůrců Charty 77
- 5 měsíců ve vězení
- Na konci 80. let zakládá Občanské fórum
- V roce 1989 se stává prezidentem ČSR

Další díla:

Odcházení

Zahradní slavnosti

Audience:

Hra vznikala u Havla na chatě (Hrádeček)

Existuje rozhlasová i divadelní verze

Další autoři absurdní literatury:

Eugene Ionesco

Samuel Beckett

Časové zařazení:

Doba normalizace 1975

Byli trestáni lidé, kteří odmítali vstup Varšavských vojsk v roce 1968 nebo nesouhlasili s politikou SSSR

Někteří autoři nuceni k emigraci

Literatura se u nás dělí do 3. skupin: oficiální, exilová, samizdatová

Okolnosti vzniku díla:

Autobiografické prvky-Autor se snažil zachytit určitou část života, kdy pracoval jako příkulovač sudů v pivovare. Dílo napsal spíše pro pobavení přátelům, snažil se poukázat na tehdejší absurditu doby 70. a 80. let v době normalizace.

Absurdita, absurdní literatura (40. – 50. léta 20. století)

Jazyk ztrácí svou sdělovací funkci

Absurdita=životní pocit bezmocného člověka

Lidský život postrádá smysl, neexistuje schopnost komunikace, vládne pocit odcizení, člověk je

v mezní situaci, chybí souvislý děj, nemá cenu hledat v rozhovorech smysl
 Absurdita v jazyce, kdy intelektuál nadřízenému vykává, zatímco nadřízený mu tyká
 Absurdní závěr- bludný kruh, závěr totožný se začátkem hry

Literární žánr:

drama

Literární druh:

absurdní drama

Absurdní tragikomické drama, dialog, jednoaktová hra

Základem je nelogičnost, porušení Aristotelovy zásady tří jednot

Dialogy jsou obsahově prázdné

Opakování frází

Využití asociace

Dílo se pokouší poukázat na absurditu, např. na to, že Ferdinand Vaněk jako vzdělaná člověk musí být podřízený Sládkovi, nevzdělanému a vulgárnímu člověku. I přes to si udržuje nadhled, Sládkovi vykává, přičemž Sládek mu po chvíli začne tykat

Hlavní postavy:

Ferdinand Vaněk

autorovo „alter ego“- fiktivní postava psychologicky totožná s autorem

velmi vzdělaný

intelektuál

spisovatel, který z politických důvodů nesmí vykonávat práci a je poslán do pivovaru

je plachý

mluví spisovně

je až přehnaně korektní

odpovídá pouze pár slovy nebo jednoslovně

rezignovaný

uvědomuje si, že nic nezmuže, ale přesto se snaží získat drobné výhody (povýšení na skladníka, ne však za cenu morálních ústupků! Má hodně kontaktů viz. Bohdalová, Gott, Kohout.

Sládek

nevzdělaný

hloupý

neustále opilý

ve Vaňkovi vidí autoritu i přes to, že je jeho podřízený a snaží se mu podlézat a svěřovat

mluví nespisovným jazykem

často je vulgární

často se opakuje

má svého kamaráda u StB, kterému na Vaňka donáší

pod slibem pracovních výhod se snaží Vaňka přesvědčit, aby sám na sebe donášel.

Kompozice:

odehrává se během jediného rozhovoru v kanceláři sládka

hru je těžké rozdělit na části-úvod, zápleтка, vyvrcholení

celý dialog je rozdělen pouze několika odchody Sládka na záchod.

jednoaktovka

prostředí normalizace 70. let

Jazyk:

- dochází k destrukci jazyka a mezilidské komunikace, snaží se najít společné téma, rozdíly jsou ale tak velké, že neexistuje
 - Vaněk mluví spisovně, používá termíny
 - Sládek mluví nespisovně a používá vulgarismy, opakování frází (Jak to jde? To jsou ale paradoxy,co?)
- Opakování jednotlivých scén

Motiv:

Hra o morálce

Název díla:

Audience= ironie, satira

Audience rozumíme přijetí u někoho významného, zde je ovšem přijat vzdělaný člověk u nevzdělaného a morálně špatného člověka, který je ale jeho nadřízeným.